

**Tilsynet i henhold
til grundlovens § 71**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 5058

Doknr.
618848

Dato
12-10-2018

Folketingets Tilsynet i henhold til grundlovens § 71 har den 21. september 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 59 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 59:

"Vil ministeren i forlængelse af møde i § 71-tilsynet med Ankestyrelsen og børne- og socialministeren om tvangsanbringelsessager den 18. september 2018 oplyse, om det er ministeren og Ankestyrelsens vurdering, at alle 98 kommuner er lige gode til at behandle sager om tvangsanbringelse af børn og unge, når sagsbehandlingen af sager herom foregår på vidt forskellige måder?"

Svar:

Der foreligger ikke undersøgelser af samtlige kommuners sagsbehandling af sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, som kan give grundlag for at vurdere evt. forskelle i kommunernes behandling af sagerne på området.

Det er vigtigt at understrege, at det er børn og unge-udvalget i kommunen, som efter en indstilling fra kommunalbestyrelsen træffer selve afgørelsen om at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet uden samtykke. Børn og unge-udvalget består af en dommer, to kommunalbestyrelsesmedlemmer og to pædagogisk-psykologisk sagkyndige.

Indstillingen til børn og unge-udvalget skal indeholde en børnefaglig undersøgelse, jf. servicelovens § 50, og en skriftlig redegørelse for vurderingen af, om betingelserne for den tvangsmæssige foranstaltning er opfyldt. Indstillingen skal også indeholde en handleplan for anbringelsen, jf. servicelovens § 140, og skal angive det overordnede formål med anbringelsen, anbringelsens forventede varighed og den indsats, der skønnes nødvendig for at opnå formålet.

Endelig skal indstillingen også indeholde barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

Børn og unge-udvalget vil under deres behandling af sagen påse, at kommunalbestyrelsen har tilvejebragt de påkrævede oplysninger og påse, at sagen i øvrigt er tilstrækkelig oplyst, til at træffe afgørelse i sagen.

Børn og unge udvalgets afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen og herefter for domstolene. Der er desuden adgang til gratis advokatbistand under hele sagens behandling.

Jeg mener derfor, at sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke er underlagt procedurer, som sikrer, at den enkelte sag altid efterprøves af kompetente myndigheder, så eksempelvis udfordringer med sagsbehandlingen bliver rettet.

Jeg kan dog oplyse, at jeg generelt mener, at der er behov for at kunne følge bedre med i kvalitetsens ad kommunernes sagsbehandling på området for udsatte børn og unge, end det er tilfældet i dag.

På den baggrund vil jeg i de kommende satspuljeforhandlinger spille ind med et initiativ med henblik på at få et mere retvisende billede af kommunernes kvalitet i sagsbehandlingen på børneområdet.

Som led heri skal hver år gennemgås et større antal sager på de helt centrale elementer i sagsbehandlingen, som fx at der foreligger en børnefaglig undersøgelse og en handleplan for indsatsen, at der er blevet talt med barnet og familien.

Fra centralt hold vil der derudover opnås et bedre vidensgrundlag i forhold til at identificere, hvor kommunerne har udfordringer, og dermed hvor der kan være behov for målrettede tiltag til at imødegå disse.

Spørgsmålet ses også rettet til Ankestyrelsen.

I forlængelse heraf er der også indhentet et bidrag til besvarelsen af spørgsmålet fra Ankestyrelsen, som oplyser følgende:

”Som klagemyndighed i tvangsanbringelsessager vurderer Ankestyrelsen, om lovens betingelser for anbringelse er opfyldt. Ankestyrelsen påser, at kommunernes sagsbehandling lever op til reglerne i serviceloven og til de almindelige forvaltningsretlige regler. Hvis kommunen har begået sagsbehandlingsfejl, påtæller Ankestyrelsen det over for kommunerne, og Ankestyrelsen kan give pålæg til kommunerne om at foretage sagsbehandlingsskridt.

En sagsbehandlingsfejl vil ikke i sig selv føre til hjemgivelse af et anbragt barn, hvis det fremgår af oplysningerne i sagen, at der er et anbringelsesgrundlag.

Det er en kerneopgave for Ankestyrelsen at tilvejebringe viden og sikre, at en sag med samme betingelser får samme resultat uanset, hvor i landet borgeren bor.

Ankestyrelsen understøtter de kommunale myndigheders behandling af konkrete sager om anbringelse af børn og unge ved flere aktiviteter ud over den konkrete klagesagsbehandling. Udvalgte afgørelser udsendes i anonymiseret form som principafgørelser for at fastlægge praksis på anbringelsesområdet. Kommunerne er forpligtede til at følge principafgørelserne.

Derudover yder Ankestyrelsen telefonisk vejledning til kommunerne i den åbne telefonvagt fra kl. 9-15.

Ankestyrelsen udbyder hvert år et antal kurser for kommunale sagsbehandlere i udvalgte emner og har i de senere år suppleret dette med læringsteamsbesøg i kommuner. Læringsteamsbesøg giver mulighed for en dialog mellem Ankestyrelsens juridiske sagsbehandlere og kommunens sagsbehandlere om det faglige niveau i kommunen med en drøftelse af og rådgivning om, hvordan reglerne skal efterleves.

Desuden deltager Ankestyrelsen også i længerevarende analyse- og udviklingsforløb sammen med Socialstyrelsen i udvalgte kommuner.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado